

# РЕШЕНИЕ

№ 2907

гр. София, 29.04.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова**

**ЧЛЕНОВЕ: Елка Атанасова**

**Анастасия Хитова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1862** по описа за **2022** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба, подадена от Комисията за финансов надзор (КФН, чрез процесуалния представител гл. юрк. С. Л., срещу РЕШЕНИЕ № 20003317 от 13.01.2022г. по НАХД № 5771/2021г. на СРС, НО, 136-ти състав е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-236 от 26.03.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор, с което на основание чл.647, ал.2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т. 2, вр. с §1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на застраховането (ДР на КЗ) е наложено на Застрахователно дружество „Б. И.“ (ЗД „Б. И.“) АД, ЕИК[ЕИК], административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.1 от Кодекса на застраховането (КЗ).

В касационната жалба са развити съображения за неправилност и необоснованост на първоинстанционния съдебен акт. Заявява се, че първоинстанционният съд е приел, че е недопустимо за първи път в НП да се прави допълнително или различно описание на нарушението, което описание не е отразено в съставения преди това АУАН, което е в противоречие на константната практика на АССГ. Твърди се, че фактът на

повторността се установява във връзка с определяне размера на наказанието и не е част от фактичката обстановка по установяване на нарушението. Заявява се, че НП било законосъобразно издадено, без да са били допуснати съществени процесуални нарушения и от събраните писмени доказателства се доказвало извършването на нарушението по чл.8, ал.1 от КЗ, поради което иска от съда отмяна на постановения съдебен акт, като вместо него да се потвърди изцяло НП № Р-10-236 от 26.03.2021г. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Възражава за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника, в случай, че такива бъдат претендирани и са над законоустановения минимум.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. С., който поддържа жалбата. Ответникът по касационната жалба – [фирма] не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА излага становище за основателност и доказаност на касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

В КФН е постъпила жалба вх.№91-02-157/05.02.2021г. от потребител на застрахователни услуги – Й. С. М. с оплаквания за липса на произнасяне по предявена претенция № [ЕГН] пред ЗД [фирма], във връзка с която започнала проверка от КФН. По документи било установено, че на 19.08.2020г. е заведена претенция по застраховка, обективирана в полица № ВГ/02/119003457855, за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпило застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие, вследствие на което са причинени имуществени вреди на лек автомобил „Ф. М.“, с ДК [рег.номер на МПС] . На 25.08.2020г. са били предоставени всички документи, относими към установяване на основанието и размера на претенцията, ведно с данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетението, както и е извършен оглед на увредения автомобил, за което е съставен опис. Застрахователят не е изисквал допълнителни документи след тази дата.

Застрахователното дружество се произнесло по претенция №[ЕГН], като изплатило определеното застрахователно обезщетение в размер на 583.78лв. по банкова сметка на увреденото лице на 15.02.2021г., което е след 15-дневния срок за това съгласно чл. 108, ал. 1 КЗ, или най-късно до 16.09.2020г. включително.

След преценка за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, длъжностно лице старши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“,управление „Застрахователен надзор“ при КФН на 11.03.2021г. съставил на дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-193/11.03.2021г. .

Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление № Р-10-236/26.03.2021г. на заместник-председателя на КФН,

ръководещ управление „Застрахователен надзор“. Същото е връчено на представителя на дружеството на 02.04.2021г.

СРС е приел от правна страна, че при издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че за първи път в НП било записано, че нарушението е извършено при условията на повторност, което предполага налагане на по-тежка санкция, без в АУАН нарушението да е описано като извършено повторно. Според първоинстанционния съд в АУАН и в НП трябва да се съдържа описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, законовите разпоредби, които са нарушени, описанието на нарушението в акта да съответства на описанието в НП, както и да е налице правно единство между цифровата квалификация на нарушението, посочена в акта и тази отразена в НП. В мотивите си СРС твърди, че е недопустимо за първи път в НП да се прави допълнително, или различно описание на нарушението от обективната му страна, което описание не е отразено в съответния преди това АУАН. Касационният състав намира постановеното решение за валидно и допустимо, но неправилно. Не се споделят изложените в решението мотиви.

На първо място, видно от текста на НП № Р-10-821/17.09.2019г., на което се е позовал ответникът, същото е издадено на застрахователното дружество за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ и касае липса на произнасяне в срок по претенция във връзка с увреждане на автомобил от лице, което е застраховано със застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при жалбоподателя. Тоест, нарушението е същото по вид като процесното и в тази връзка твърденията за липса на идентичност на правната квалификация са недоказани. Видно от представено копие на Решение № 1920 от 16.03.2020г. на АССГ, XVII касационен състав, НП № Р-10-821/17.09.2019г. е влязло в сила на 16.03.2020г.. Следователно, процесното нарушение е извършено в едногодишен срок /на 19.08.2020г./ от влизане в сила на предходното НП, поради което се явява повторно такова.

Във връзка с гореизложеното - повторността по смисъла на пар. 1, т. 51 от ДР на КЗ е квалифициращ белег на нарушението и се отнася до прилагане на санкционната разпоредба при определяне и налагане на наказанието, което е в компетентността на административно-наказващия орган, а не на актосъставителя. Окончателната правна квалификация, респективно юридическото обвинение, се формулира с НП с оглед на събраните в хода на производството доказателства, които не могат да бъдат известни при образуването на административно-наказателното производство. Доколкото с АУАН не се налага санкция -не е необходимо и в неговото съдържание да бъде отразено, че нарушението е в условията на повторност- обстоятелство, което се преценява от наказващия орган. По тази причина не е възможно този факт да бъде посочен още при съставяне на АУАН, а също така не е предвидено и сред реквизитите на акта, регламентирани в чл. 42 от ЗАНН.

С оглед изложеното -решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно. Доколкото не са спорни обстоятелствата във връзка с извършеното деяние по същество вкл. и СРС има формирани мотиви в тази връзка - то съставът намира за правилна констатацията, че описаното нарушение по чл.108 от КЗ - е доказано от събраните доказателства. Съответно и размерът на санкцията по чл.644, ал.2 пр.2-ро от КЗ е справедлив. В този аспект съдът се солидаризира с мотивите, изложени в НП, че размера на санкцията следва да бъде, определен над минимумума. Следователно- НП като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото съдът дължи произнасяне по своевременно заявената

претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на касатора, като намира същата за основателна. Предвид фактическата и правна сложност на делото нейният размер следва да бъде определен с оглед минимума от 160 лв., по 80 лв. за всяка инстанция, по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 20003317 от 13.01.2022г. по НАХД № 5771/2021г. на СРС, НО, 136-ти състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-236 от 26.03.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на основание чл.647, ал.2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т. 2, вр. с §1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на застраховането е наложено на Застрахователно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за нарушение на разпоредбата на чл.108, ал.1 от Кодекса на застраховането (КЗ). ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за финансов надзор сума в размер на 160 (сто и шестдесет) лева юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:      ЧЛЕНОВЕ: 1.                      2.